

Sag anlagt den 10. september 2008 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Capela & Irmãos (VOGUE)

(Sag T-382/08)

(2008/C 301/80)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved lawyer M. Esteve Sanz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: J. Capela & Irmãos, Lda. (Porto, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. juni 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 328/2003-2) omgøres således, at det fastslås, at sagsøgerens klage for appelkammeret er velbegrundet, og at indsigelsen som følge heraf forkastes, samt at det omhandlede EF-varemærke antages til registrering.
- Subsidiært, afgørelse truffet den 30. juni 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 328/2003-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og — i givet fald — den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusive de omkostninger, der er pådraget i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Advance Magazine Publishers, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »VOGUE« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 14, 16, 25 og 41

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: J. Capela & Irmãos, Lda

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den portugisiske varemærkeregistriering nr. 143 183 af ordmærket »VOGUE Portugal« for varer i klasse 25; det portugisiske selskabsnavn nr. 32 046 »VOGUE-SAPATARIA«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Der gives medhold i indsigelsen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: i) Artikel 43, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 og regel 22 i Kommissionens forordning nr. 2868/95 ⁽¹⁾ er tilsidesat, eftersom appelkammeret fejlagtigt vurderede, at den af J. Capela & Irmãos, Lda. fremlagte dokumentation udgjorde bevis for reel brug af det ældre varemærke, ii) artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 er tilsidesat, da appelkammeret fejlagtigt fastslog, at de omtvistede varer er af lignende art., og iii) artikel 61, stk. 1, og artikel 62, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 er tilsidesat, for så vidt som appelkammeret fejlagtigt lagde til grund for sin afgørelse, at Advance Magazine Publishers undlod at anfægte Indsigelsesafdelingens afgørelse for så vidt angår beviset for brug eller for, at de omtvistede varer og tjenesteydelser er af lignende art, samt det forhold, at Advance Magazine Publishers i indsigelsessagen indrekte medgav, at der var ført tilstrækkeligt bevis for brug.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 11. september 2008 — New Europe mod Kommissionen

(Sag T-383/08)

(2008/C 301/81)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: New Europe (Bruxelles, Belgien) (ved lawyer A.-M. Alamanou)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse i form af en skrivelse af 2. juli 2008, som blev modtaget af sagsøgeren samme dag, hvorved Kommissionen over for sagsøgeren afslog at oplyse navnene på de virksomheder og personer, der er nævnt i de af Kommissionen offentliggjorte dokumenter, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren anfægtet den kommissionsafgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 2. juli 2008, hvorved Kommissionen afslog at oplyse navnene på de virksomheder og personer, der var involveret i den såkaldte »Eximo-sag«, og hvortil der var henvist i de dokumenter, som Kommissionen udleverede til sagsøgeren som svar på dennes oprindelige begæring.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede afgørelse af nedennævnte grunde.

Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse for det første behæftet med en åbenbar retlig fejl, for så vidt som Kommissionen urigtigt har fortolket og påberåbt sig undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾ uden at foretage en vurdering af de faktiske omstændigheder eller anføre en begrundelse for afslaget. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at de berørte virksomheders forretningsmæssige interesser og de deltagende personers privatliv og integritet ville lide alvorlig skade, hvis deres navne blev offentliggjort. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen ved at foretage en udvidende fortolkning af begrebet »beskyttelsen af forretningsmæssige interesser« og »beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet« har tilsidesat princippet om den videst mulige aktindsigt, som er omhandlet i artikel 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Sagsøgeren har for det andet anført, at artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001 blev tilsidesat ved den anfægtede afgørelse, for så vidt som Kommissionen ikke gav sagsøgeren fuld aktindsigt i et dokument, som allerede var offentligt tilgængeligt.

Sagsøgeren har for det tredje anført, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 253 EF, idet den ikke har givet sagsøgeren meddelelse om begrundelsen for sin afgørelse og blot har henvist til undtagelserne i artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 11. september 2008 — Elliniki Nafpigokataskevastiki m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-384/08)

(2008/C 301/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Elliniki Nafpigokataskevastiki AE Chartofylakeiou (Skaramangas, Grækenland) Howaldtswerke-Deutsche Werft

GmbH (Kiel, Tyskland, og ThyssenKrupp Marine Systems AG (Hamburg, Tyskland) (ved lawyer U. Soltész)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Artikel 16 i Kommissionens beslutning af 2. juli 2008 om foranstaltningerne nr. C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 og CP 133/2005), der er gennemført af Grækenland til fordel for Hellenic Shipyards, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har ved søgsmålet nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning C (2008)3118 endelig udg. af 2. juli 2008 vedrørende seksten foranstaltninger, der er gennemført af Grækenland til fordel for Hellenic Shipyards SA (herefter »HSY«), og særligt annullation af den nævnte beslutnings artikel 16, ifølge hvilken Kommissionen besluttede, at den garanti om skadesløsholdelse, som HSY's tidligere ejer, Hellenic Bank of Industrial Development (herefter »ETVA«), påtog sig overfor det konsortium⁽¹⁾, som erhvervede HSY ved en aktiekøbsaftale (Howaldtswerke-Deutsche Werft⁽²⁾ og Ferrostal), i tilfælde af, at HSY skulle blive pålagt at tilbagebetale statsstøtte, udgør ulovlig statsstøtte og skal bringes til ophør øjeblikkeligt.

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen med urette fandt, at garantien om skadesløsholdelse i privatiseringsaftalen blev stillet, mens ETVA var under statslig kontrol. Der blev ifølge sagsøgerne først indgået gyldig aftale om garantien om skadesløsholdelse efter ETVA's privatisering, og garantien udgør derfor en foranstaltning, der er forhandlet mellem private parter, som ikke kan tilregnes den græske stat og derfor ikke kan anses for statsstøtte.

Sagsøgerne anfører endvidere, at Kommissionens påstand om, at to separate klausuler i tillægget til aktiekøbsaftalen udgjorde en samlet ordning, som HSY kan drage fordel af, er fejlagtig. Sagsøgerne anfører nemlig, at de to garantier blev stillet uafhængigt af hinanden. Sagsøgerne gør desuden gældende, at Kommissionen fejlagtigt har fundet, at HSY har draget fordel af garantien om skadesløsholdelse, eftersom kun Piræus Bank, henset til sagens faktiske omstændigheder, kan anses for at have draget fordel af garantien.

Sagsøgerne fremfører, at Kommissionen tog fejl ved vurderingen af, at HSY fik tildelt en økonomisk fordel i kraft af garantien om skadesløsholdelse, som (i) er en standardklausul inden for privatretten, (ii) blev ydet efter en omhyggelig bedømmelse og (iii) er i overensstemmelse med en privat sælgers adfærd.